

Ασθένεια λευκής σκωριάς στον καπνό

Автор(и): проф. д-р Христо Бозуков, Институт по тютюна и тютюневите изделия – Марково

Дата: 15.09.2016 Број: 9/2016



Η ασθένεια της στάχτης ή αλλιώς η ασθένεια της στάχτης είναι μία από τις πρώτες γνωστές ασθένειες του καπνού, τόσο στη χώρα μας όσο και σε άλλες χώρες όπου καλλιεργείται αυτή η καλλιέργεια. Στη χώρα μας εμφανίζεται ετησίως σε πολύ μικρές αναλογίες. Αυτό οφείλεται κυρίως στο ζεστό και ξηρό καιρό που επικρατεί εδώ τον Αύγουστο, και μερικές φορές τον Σεπτέμβριο, ο οποίος εμποδίζει την ανάπτυξη του μύκητα που προκαλεί την ασθένεια. Ωστόσο, όταν σημειωθεί μεγάλη ποσότητα βροχοπτώσεων κατά τη διάρκεια αυτών των δύο μηνών, η ασθένεια μπορεί να γίνει ευρέως διαδεδομένη και να προκαλέσει σοβαρές ζημιές.

Κατά τη διάρκεια τέτοιων ευνοϊκών περιόδων, η στάχτη στον καπνό εμφανίζεται αρχικά στα κάτω φύλλα των φυτών. Εξαπλώνεται σταδιακά προς τα πάνω μέχρι να φτάσει στα πάνω φύλλα. Η ασθένεια της στάχτης χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση στα φύλλα μεμονωμένων συστάδων πυκνών λευκών νημάτων που μοιάζουν με ιστούς αράχνης. Αυτές οι κηλίδες αυξάνονται σε

μέγεθος και αποκτούν έντονα σκονισμένη εμφάνιση. Ολόκληρη η κηλίδα μοιάζει με σωρό λευκής σκόνης, η οποία διασκορπίζεται όταν τα φύλλα κουνιούνται. Οι κηλίδες πολλαπλασιάζονται και σταδιακά αυξάνονται μέχρι να καλύψουν το μεγαλύτερο ή ολόκληρο το επιφανειακό μέρος των φύλλων. Συνήθως εξαπλώνονται ακανόνιστα πάνω στην επιφάνεια του φύλλου, συχνά κατά μήκος των κύριων φλεβών. Συνήθως εμφανίζονται στην πάνω και πολύ σπάνια στην κάτω πλευρά των φύλλων. Τα προσβεβλημένα φύλλα σταδιακά κιτρινίζουν και ξεραίνονται. Εάν το σκονισμένο στρώμα σκουπιστεί από τα λιγότερο σοβαρά προσβεβλημένα φύλλα, μπορεί να φανεί ότι κάτω από την κηλίδα το επιδόρμιο έχει αποκτήσει ανοιχτό καφέ ή κιτρινωπό χρώμα. Μετά τη συγκομιδή και την επεξεργασία, ακόμη και ελαφρώς μολυσμένα φύλλα μαυρίζουν, γίνονται εύθραυστα και ακατάλληλα για επεξεργασία και χρήση.

Έλεγχος

Η στρατηγική για τον έλεγχο της ασθένειας περιλαμβάνει τα κύρια αγροτεχνικά μέτρα για την πρόληψη και τον περιορισμό της ασθένειας. Αυτά είναι: η τήρηση της βέλτιστης πυκνότητας φύτευσης για κάθε τύπο καπνού, η αποφυγή χρήσης για την παραγωγή καπνού χαμηλών, κακώς αεριζόμενων περιοχών κατά μήκος των κοιλάδων ποταμών, ο προσανατολισμός των σειρών των φυτειών προς την κατεύθυνση των επικρατούντων ανέμων για καλύτερη αερισμό, η εφαρμογή ενός βέλτιστου καθεστώτος άρδευσης, η αποφυγή μονόπλευρης αζωτούχου λίπανσης και η έγκαιρη συλλογή και απομάκρυνση των προσβεβλημένων φύλλων. Ο χημικός έλεγχος πραγματοποιείται αμέσως μετά την εμφάνιση των πρώτων κηλίδων της ασθένειας στα φύλλα. Χρησιμοποιούνται εγγεγραμμένα μυκητοκτόνα με βάση προπικοναζόλη, πενκοναζόλη και θειοφανάτη-μεθύλιο. Δεν έχει διαπιστωθεί ανθεκτικότητα του *Erysiphe cichoracearum* D.C. σε καμία από τις αναφερόμενες ενεργές ουσίες. Δεδομένου ότι τα συστημικά προϊόντα, που εφαρμόζονται με τα πρώτα συμπτώματα ανάπτυξης της ασθένειας, έχουν πολύ καλή θεραπευτική επίδραση, οι προληπτικές θεραπείες είναι περιττές.